

Zblízka

Autor:
Petr Melničuk

Foto:
Adam Holý

V PŘEVLEKU

Zimní průvody masek spojené s koláči, smaženými koblihama, jitrnicemi, jelitky, ovarem či klobásami známe většinou pod názvem masopust. Krajově má však tento rej barevných převleků a nezřízeného hodování i jiné názvy. Třeba šibřinky, fašank nebo bláznivé dny. Ať tak či onak, v minulosti byla maškarní zábava svátkem, během kterého bylo třeba se do sytosti najíst. Podle tradice totiž musel poslední masopust skončit v noci před Popeleční středou – od dalšího dne pak následoval dlouhý, čtyřicetidenní půst.

„V dnešní době je takové pravidlo už jen zbožným přáním, málokterý člověk by se dokázal držet na uzdě bez masa a spousty nejrůznějších dobrot

celých čtyřicet dnů,“ usmívá se Alena Švepešová, ředitelka Základní umělecké školy v Českém Krumlově, která je už počtvrté organizátorem znovuzrozeného masopustu ve městě. „Co jsme letos připravili? Do historické části města vyjdou spolu s našimi žáky v maskách a kostýmech i někteří studenti místní střední umělecké školy, jejich učitelé a také herci z městského divadla. Dohromady nás bude víc než stovka.“

Hodinu předtím, než se maškarní průvod vydá ulicemi, se děti – některým jsou pouhé čtyři roky – začínají vystrojovat ve výtvarné dílně školy. Rodiče a učitelé jim pomáhají: tu je potřeba něco připošít, zabrat, nalepit vousy, upravit paruku nebo dolíčit

tvář. Nervozita se dá krájet. Před čtvrtou odpolední jsou všichni před školou. Ve chvíli, kdy věžní hodiny čtyřikrát odbijí, figura Masopusta s hláskou troubou zavěsí k pochodu. První zastavení je u kostela sv. Víta. Děti v maskách lišek, vlků či zajíců spustí staročeské verše a rýmováčky. Růžolící vikář Václav Pícha žehná průvodu. Poděkování koledníků nejsou moc slyšet, začíná hrát školní dechovka. V koridoru úzké ulice směřující k náměstí Svornosti rozechvívá hudba všechny okenní tabulky. Japonští turisté s ústy otevřenými údivem pečlivě fotí a natáčejí to, co by jinde ve světě jen stěží viděli.

Průvod má před sebou dvouhodinový pochod městem.